

JOAN CASAS

En Joan Casas va nèixer a l'Hospitalet de Llobregat l'any 1950.

És dramaturg, poeta, traductor i crític.

Com a dramaturg es va donar a conèixer amb **Nus** (Premi Ignasi Iglésias 1990), que es va estrenar el 1993 al Teatre Poliorama de Barcelona, sota la batuta de Ramon Simó, una peça d'acte únic dividida en tres endimoniades seqüències que té la rara habilitat de combinar amb simplicitat i eficàcia els ingredients constitutius del llenguatge dramàtic: un temps que es congestiona entre el passat i el present, uns diàlegs

despullats i fluïts, una acció que es reitera i es concatena en un desenllaç amb escenes bessones, i un espai amb escassos elements escènics que es transforma amb un acurat tractament de la llum. És l'obra més traduïda i representada de Joan Casas, estrenada en castellà a Donosti, i després a Xile, Colòmbia o Mèxic, i també a Rússia, on el 1998 es va fer una pel·lícula que s'hi basava, i diversos muntatges escènics, des de Khabárovsk a l'extrem oriental de Sibèria, vora el mar del Japó, fins a Txerkassi, al centre d'Ucraïna (2003).

El 2001 va estrenar, a la Sala Muntaner barcelonina, i sota la batuta d'Antoni Chic, "La ratlla dels cinquanta", una comèdia agredolça encara inèdita on apareixen tres espècimens de cinquanters tractats amb humor fred i un punt de malícia. En castellà s'ha muntat a Euskadi i Castella-La Manxa amb el títol "Cincuentones", i a les Illes Canàries se n'ha fet una altra versió amb el nom de "Cuarentones".

De traduccions, n'ha fet una setantena llarga en poc més de vint anys, sobretot del francès, l'italià, el portuguès i el grec.

Ha publicat, també, sis volums de poesia (dos d'ells en col·laboració amb Feliu Formosa). *Pols de terrat*, que va ser premi Víctor Català l'any 1979, és fins ara el seu únic volum de narracions.

Ara fa de professor de Teoria i d'Espectura a l'Institut de Teatre de Barcelona.

Alba Royo
Ariadna Galan
Victòria Matamoros